Právě čtete číslo 1

Větrník

sobota 12.října 1996

Krakonošovy přípravy. Již dnes...

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00 KPR	Větrov
9:00 vzpomínka	sraz před divadlem
10:00 schůze PV	kuřárna
13:30 vítání DS Karolinka	na MěÚ
14:00 vítání DS Dobrodín	na MěÚ
14.30 příjezd Krakonoše	
15:00 vítání DS Karolinka a Dobrodín	před divadlem
14:00 - 17.30 KPR	Větrov
18:30 setkání poroty a vyhlašovatele	kuřárna
19:00 setkání PV a hostů	malý sál
19:30 **slavnostní zahájení XXV. NP VDS KDP**	
představení Milan Kundera	
DS Karolinka : Jakub a jeho pán	velký sál
21:15 zasedání poroty	kuřárna
22:30 společenský večer	
hudba Picolo duo	Kramářova vila

A JE TO TADY !

Nastal podzimní čas. Čas, kdy se do Vysokého sjíždějí amatérští divadelníci, aby si změřili své síly na poli jim nejvlastnějším - na divadle. Vítáme je všechny upřímně a rádi. Oživí naše divadlo a městečko nebývalým ruchem. Zaplní jeviště i hlediště a každé místo, každou postel, každou židli. Těšíme se z přátelských setkání, popovídání, popití, zkrátka po našem z pobytí.

Ať Krakonoš vlídně vládne po celý týden nad divadelním činěním, Kašpárek ať vnáší vtip, Škrhola moudrost, Pivoňka zmatky a čert vyžene nezdoby.

Přeji Vám všem návštěvníkům, divadelníkům, odborníkům, posluchačům, organizátorům - šťastný týden plný pohody. Vysoké a Vysočáci Vás přijímají s otevřenou náručí.

Svatava Hejralová

Jana Pokorná a Ing.Ivan Hanuš v rolích Oldřišky a Tůmy ve vysocké inscenaci

VČEREJŠÍ PROGRAM

19:30 představení F.Nepil
DS Krakonoš : Oldřiška
18:00 příjezd DS Karolinka
21:30 posezení DS Krakonoš
20:30 zahájení KPR Půdička

Oldřiška

(K včerejšímu představení vysockého Krakonoše)

Přiznám se, že jsem do včerejšího pátečního večera dramatika Nepila neznal. Je to jistě moje chyba, ale o to více jsem byl zvědavý, jak se tomuto tak oblíbenému vypravěči bude dařit na tomto poli. A ještě více moje zvědavost stoupala, když jsem zjistil, že pod tím nepilovsky líbezným názvem Oldřiška se skrývá námět z dávné české historie, která věru svými dramatickými rozlohami je hodna pera Shakespearova. Nicméně: říkal jsem si, že Nepil tu objevil jistě cosi, co může jenom on svým viděním světa. V samotném příběhu a postavě Oldřišky cosi z toho nepilovského zaznívá. Celý ten příběh nepodařeného manželství, zkažené lásky a horoucí touhy má v sobě neskrývanou notu jeho člověčenství, laskavosti, pochopení pro slasti i strasti toho nejobyčejnějšího pozemského života. Ale marná sláva, to okolo, ten pohled na raný středověk, na okolnosti zrodu českého státu, to všechno jako by patřilo zcela jinam. Prostě, ten nemilosrdný a krvavý zápas o moc se všemi svými peripetiemi, to je prostě cosi, co se nepilovskému ladění zcela vymyká. A když k tomu ještě připočteme, že ten text vlastně putoval mezi verzí rozhlasovou a divadelní, tak je to věru zatracený problém, jak jej dostat na jeviště. Vysocký Krakonoš dělal co mohl, budiž jim vyslovena veškerá úcta za práci, kterou si nepochybně s touto předlohou

dal. Ale všechno to úsilí nemohlo problémy, které v sobě text má odstranit. A musím zcela otevřeně říci, že byly chvíle, kdy jsem se tvůrcům inscenace obdivoval. Neboť některé dialogy a některé situace byly pro mne tak nedivadelní, že jsem si kladl otázku, jak se tohle má hrát a skoro jsem se potil hrůzou při představě, že bych byl před takový úkol postaven a musel si s tím na jevišti poradit. Takže ten problém toho textu je vskutku zapeklitý a nevím, nevím, jestli by někdo dokázal odstranit všechna ta nebezpečí, která jsou v něm obsažena. Což je asi ten můj základní pocit, který jsem si z pátečního večera odnesl.

Jan Císař

Odborná porota

letošního Krakonošova divadelního podzimu bude pracovat v loňském, výhradně mužském,osvědčeném složení. Předsedá jí prof. PhDr. Jan CÍSAŘ, CSc, divadelní vědec a pedagof DAMU Praha, jejími členy jsou Mgr. Milan SCHEJBAL, umělecký šéf a režisér Divadla ABC Praha, Jaromír VOSECKÝ, scénograf Východočeského divadla v Pardubicích, Mgr.Jiří HRAŠE, režisér (delegován za SČDO) a Vladimír DĚDEK, režisér (delegován rovněž za SČDO). Tajemníkem je opět PhDr. Milan STROTZER z pražské ARTAMA. Přejeme tomuto ctihodnému sboru příjemné chvilky v divadle, při společných večerních poradách i při dopoledních diskusích s námi všemi v malém sále Krakonoše. ex

Opět kurzy

Také v letošním roce se budeme pravidelně setkávat s frekventanty dvou kurzů. Především s "KOPRY", tedy s účastníky již proslulého Kurzu praktické režie, kteří zajisté i letos budou vnášet do dopoledních diskusí o divadle zajímavé názory. Jejich "třídní učitelka" Káťa FIXOVÁ jim zůstala věrná a také Milan SCHEJBAL, tentokrát za podpory Vladimíra ZAJÍCE a řady figurantů, má prý s nim velké plány. Bližší informace určitě přineseme v některém z dalších čísel, až vyšleme špehy v patřičný čas na patřičná místa.

Škola režisérů SČDO má už při Krakonošově divadelním podzimu také své stálé místo. Jejím lektorem je, tak jako v roce minlém, Jiří HRAŠE. I o nich dáme vědět. ex

Bez Saši

Saša Gregar mě letos zradil, protože v Hradci Králové organizuje jazzové dny a má moc práce. Ale hned za sebe domluvil náhradu - Mirku CÍSAŘOVOU, která mi bude pomáhat, seč jí síly budou stačit a brk psát, za což jsem jí velmi vděčná. A o tom, že Sašu moc mrzí, že tu nemůže být s námi, svědčí i fakt, že už včera odpoledne telefonoval, aby se poptal, jak se máme, jak se daří a jaké je tu počasí (úpěl, když slyšel, že slunečno!) . Taky si vzal číslo faxu a přislíbil externí spolupráci. Takže: Sašo, zdravím za sebe i všechny, kdo Tě tu budou postrádat tak jako já!

Alena Exnarová

Informace od pramene

V informačním středisku u Ivanky jsem zjistila potěšitelnou věc: že nás, návštěvníků přehlídky, zase od loňska přibylo! Na ubytování je tu přihlášeno kolem 170 lidí včetně kurzistů, ale toto číslo nezahrnuje hrající soubory ani lidi, kteří si ubytování zajišťují sami. Takže nás tu bude vlastně ještě daleko víc! A určitě se budeme mít hezky!

U Ivanky jsem se taky dozvěděla, kdo letos přijel jako první: byli to Maškovi, kteří si vyzvedli vstupenky, ale ubytování mají svoje. Jinak z těch, které ubytovávala Ivanka,to byli Vojta Dvořák z Němčic a ing. Rudolf Pařízek z Pardubic. Asi se nemohli dočkat! Cítím s nimi! ex

Kde se letos urodilo pro Krakonošův divadelní stůl

Program letošního Krakonošova divadelního podzimu (KDP) ve Vysokém nad Jizerou se zrodil, tak jako obyčejně, z výsledků práce souborů v obcích, jež mají charakter venkovských sídel. Premisa venkovského způsobu života zůstala rozhodujícím kriteriem pro úvahy porot krajových přehlídek při doporučování inscenací do přehlídky národní.

Krajových přehlídek se v r.1996 uskutečnilo celkem 6, a to, s pochopitelnou výjimkou Prahy, ve všech bývalých krajích až na jižní Čechy. Pouze z pěti však přišla doporučení k jednání programové rady KDP. Programová rada obdržela 4 nominace a 7 doporučení, z nichž 12.6. vybrala 7 titulů k zařazení do programu vysocké přehlídky. Jednání byli přítomni prof.PhDr. Jan Císař, CSc, Vladimír Dědek, Jan a Svatava Hejralovi, Mgr. Milan Schejbal, PhDr. Milan Strotzer, Vladimír Zajíc a ing. Dušan Zakopal. Pozvání obdrželi, avšak s omluvou se nedostavili, Jaromír Kejzlar a Jan Merta.

Nuže, zde jsou zdroje výběru:

Pojizerské hry Dobrovice

Městečko Dobrovice a místní ochotnický soubor Dobrovít uspořádaly v průběhu května 1996 již 47.ročník tradiční divadelní přehlídky, která byla mj. možností pro středočeské venkovské soubory ucházet se o postup na přehlídku národní. Zůstalo pouze u oné možnosti.Přehlídka měla pouze prezentační charakter, odborné reflexe inscenací se nekonaly, a tak ani doporučení některého ze souborů do Vysokého n. Jiz. nebylo uskutečněno. Propagace Pojizerských her nabízela divákům devět titulů od stejného počtu souborů. Tyl Dolní Stakory - Sláva Grohmanová: Seděla pod Borovičkou, MÁJ Praha - Olga Krumlovská: Nevěsta pro prince, Vojan Libice n.C.- Šamberk, Šašek, Sent: Blázinec v prvním poschodí, Dobrovít Dobrovice - Agatha Christie: Vražda na faře, Sluníčko Neratovice Zdeněk Pokorný: Princezna rozmařilka, Havlíček Neratovice - Neil Simon: Drobečky z perníku, Tyl Bakov n. Jiz.- Scarnici - Tarabussi: Otcové se rodí ve skříni, Nové divadlo Mělník - Marie Kownacká: Švec Dratvička a DS OB Ledce - Oldřich Daněk: Dva na koni, jeden na oslu. Odečtu-li čtyři soubory, které nepůsobí v místech venkovského charakteru, zůstává pět venkovských souborů. Připočtu-li k tomu další tři středočeské venkovské soubory, o jejichž produkci vím, dostanu se na počet, který je v současnosti na krajových přehlídkách venkovských souborů rekordní. Je mi pak notně líto - mluví ze mě patriotismus - že se ani jeden ze souborů nepokusil svoji radost ze hry přenést mimo svůj region a neměl potřebu srovnání s kolegy odjinud ani potřebu slyšet názor na výsledek svého snažení od těch, kdo mají stejnou krevní - divadelní skupinu.

Žlutické divadelní léto

Západočeská přehlídka se uskutečnila 7.-9.června za účasti 5 souborů a odborné poroty ve složení: Marie Caltová, Josef Doležal a Jiří Hraše.Divadelní soubor Žlutičan Žlutice uvedl hru Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk podle Labiche, Voskovce a Wericha, DS Paleček z Horního Slavkova sehrál Polákovu Červenou Karkulku, Žlutičan se představil podruhé s inscenací hry Ch. Gindicelliho Premiéra mládí (doporučení), soubor z Horšova Týna předvedl své nastudování Feydeauovy hry Dámský krejčí a konečně DS v Radicích zazářil se slavným Obchodníkem s deštěm R. N. Nashe (nominace).

Josefodolské divadelní jaro

Soubor J. K. Tyl v Josefově Dole hostil ve dnech 3. - 5.5. soubory ze severovýchodních Čech. Na přehlídce vystoupily 4 s pěti inscenacemi. Jejich jevištní počiny hodnotili pánové František Sokol a Ilja Bureš, tajemníkem poroty byl Jaromír Kejzar. Domácí soubor zahájil pohádkou Jarmily Turnovské Jak se Mette chtěla stát královnou. Rádobydivadlo

Klapý inscenovalo hru H.Ibsena a L.Valeše P.G. aneb Romantický příběh (doporučení). Josefodolští se zmocnili jeviště ještě jednou s komedií G.Figueireda V tomhle domě spal bůh (nominace). Divadelní klub Havlíček ze Zákup uzavřel přehlídku svou inscenací hry A.B.Ruzanta Komedie o lásce aneb Vdovička z Ancony.

Regionální přehlídka v Luži

Východočeským souborům se otevřela příležitost k setkání nově v Luži ve dnech 1. - 11.5. Bylo zde uvedeno celkem 12 inscenací, přičemž první část lužské přehlídky umožňovala výběr představení pro KDP a druhá část byla složena z již osvědčených inscenací hostujících souborů. Odborné zázemí přehlídky tvořili Karla Dôrová, Jan Merta, Josef Tejkl a Vladimír Zajíc.První představení sehrál Dramatický kroužek Jaroslav Luže. Byl jím Aškenazyho Pravdivý příběh Antonie Pařízkové, lehké holky s dobrým srdcem (doporučení). Dětský DS z Rosic u Chrasti předvedli hru Marie Hrbáčové Hastrman a detektivové, loutkoherecká společnost Libora Štumpéfa z Chrudimi se představila hrou L.Štumpfa a P.Nováka Memento. Chrudimský soubor J.N.Štěpánka uvedl pohádku Zd. Horynové Moudrá ševcová. Werichovy Tři sestry a jeden prsten inscenoval soubor z Heřmanova Městce. Dalším dětským souborem, který na přehlídce vystoupil byla Vlčata z Rabštejnské Lhoty; uvedla své nastudování Popelky. V sérii představení pro děti dále vystoupila s hrou J.Havla Kašpárkův boj s čerty Malá scéna M klubu z Vysokého Mýta a první část přehlídky uzavřel soubor Eduarda Vojana z Brněnce představením hry M.Vildama a P.Ulrycha Krakonošova zahrada. V druhé části coby hosté vystoupily soubory Vojan Libice n.C. s Šamberkovým Blázincem v prvním poschodí, Rádobydivadlo Klapý s Lorcovou - Valešovou hrou Ukrutný Lorco, corridou voníš, Zdobničan Vamberk s Čechovovými Aktovkami, pražské Divadélko Na peróně s Pannou a netvorem J.- M.Leprince de Beaumont a na samotný závěr Ořechovské divadlo s hrou Vl.Pešky Bylo nebylo.

Hanácký divadelní máj Němčice nad Hanou

Němčická přehlídka neslevila ani letos ve dnech 27.4. - 4.5. nic ze své velikosti. Byla opětovně jakousi dvojpřehlídkou, z níž se rekrutují inscenace jednak pro KDP a jednak pro rakovnickou POPELKU. V Němčicích měli na programu 16 inscenací. Z toho 7 jich bylo pro děti. Protože byly, až na jeden, všechny uvedené soubory z míst majících charakter městských sídel, pominu jejich výčet a zaměřím se pouze na soubory venkovské. Němčickou přehlídku zahájil DS Rájce - Jestřebí hrou Miloše Stránského Kašpárkovy čertoviny a hned pokračoval pro dospělé Goldoniho komedií Pan Todero Brbla aneb Starý Škrta. Boleradický soubor bří Mrštíků nastudoval a v Němčicích úspěšně uvedl Rok na vsi autorů, jež přijal do svého názvu (doporučení na 1.místě). Soubor z Velké Bystřice se představil s Dámským krejčím G.Freydaua. Inscenaci hry A.Casony Dům se sedmi balkony přivezl soubor z Velkých Opatovic (doporučení na 3.místě). S původní autorskou hrou člena souboru M.Večerky Deset statečných aneb Tohle už nikdy nehraj Staňo! se představili Zmatkaři z Dobrotína (doporučení na 2.místě). Nastudování Nušicových Truchlících pozůstalých uvedl soubor z Nového Veselí. S hrou E.Kishona Byl to skřivan (nominace) příjemně překvapil soubor z Horních Moštěnic. Divadlo A.Vozla z Křenovic přivezlo do Němčic svou inscenaci frašky J.Vostrého Tři v tom. Přehlídku coby host uzavřel DS Krakonoš z Vysokého nad Jizerou s inscenací hry Fr.Nepila Oldřiška. Tento němčický divadelní maraton posuzovali Antonín Bašta, Vl. Dědek a Vlastimil Ondráček.

Štramberk

V nádherném prostředí "Valašského Betléma" se od 24. do 25.5. uskutečnila poprvé krajová přehlídka venkovských souborů pro

severní Moravu a Slezsko. Pánové Jan Krulikovský, Stanislav Macek, Marek Pivovar a ing. Dušan Zakopal měli poněkud lehčí úkol než porotci němčické přehlídky, neboť ve Štramberku byly uvedeny pouze 4 inscenace. První uvedl domácí soubor Kotouč. Byla jím Jiráskova Vojnarka. S mravoličnou směšnohrou V.K.Klicpery Ženský boj do Štramberka zavítal soubor z Kozlovic (doporučení). Divadlo Zdeňka Štěpánka z Napajedel přivezlo představení podle R.Bradforda Černošský pánbůh a porotci. Posledním představením byla hra Milana Kundery Jakub a jeho pán v podání souboru Jana Honsy z Karolinky. Suma sumárum, počítám-li dobře a nemýlím-li se pro nedostatečné informace, bylo letos na krajových přehlídkách venkovských souborů odehráno 45 inscenací. Nepočítám 6 městských souborů hrajících pro děti v Němčicích - s nimi by to bylo 51. Z toho 31 jich mohlo oprávněně usilovat o postup do Vysokého, skutečně se to týkalo 26. Čísla sice nic neznamenají, nelze však zapřít, že podhoubí pro dobré venkovské divadlo se rozbujelo. Bez něj neolízne ani Krakonoš. Milan Strotzer

S Honzou chvíli před vanou

Když jsem v pátek po příjezdu do Vysokého chtěla udělat několik vět rozhovoru pro Větrník s režisérem představení Oldřišky Honzou Hejralem, sdělila mi na můj dotaz kde že ho najdu jeho žena Svatka, že až se vrátí z práce, takže nejspíš ve vaně. Neměla bych po pravdě řečeno nic proti rozhovoru v páře s vonnými solemi s Honzou Hejralem, dokonce jsem se už těšila, leč dopadlo vše nadmíru počestně. Bohužel.

Honzo, jsem moc ráda, že Krakonošáky v rámci přehlídky uvidíme. Ale řekni mi, proč vystupujete opět půouze v předvečer? Regulím přehlídky přeci dávno vyhovujete.

"Je to z čistě prozaických důvodů. Prostě jsme nestihli soutěžní termíny. Bylo moc práce. Takže jsem rádi, že si zahrajeme alespoň. v převečer. Přehlídka takové představení stejně potřebuje a my přijdeme alespoň levně."

Dobře. Tak přímo k představení. Jak jste na ten titul vlastně přišli? Je to jistě dramaturgicky neobvyklé.

"Byla to vlastně nabídka. K textu nás přivedl Vlasta Ondráček, nastudovali jsme to k tisíci letům české státnosti pro Libici nad Cidlinou, kde jsme také v září minulého roku měli premiéru. Pak jsme to hráli ještě ve Vysokém, na přehlídce v Němčicích a tady bude myslím čtvrtá repríza. Text je původně Nepilova rozhlasová hra. Už to samo o sobě pro nás znamenalo řadu úskalí. Vlastík to pro nás upravil."

Takže: Co ty jako režisér?

"To je vlastně z nouze ctnost. Já se režisérem vlastně tak moc necítím. Režie je zajímavá věc, je to především práce s lidma. Ale když mám ještě hrát, nestihnu všechno uhlídat. myslím, že na to pak doplácí moje vlastní role. Na jednu stranu je lepší, když režíruje někdo z místa, je to celkově jednodušší. Ale na druhé straně nikdo není doma prorokem. Ale práce to byla zajímavá. A myslím, že jsme se na tom leccos naučili. Vzhledem k tomu, že se jedná o rozhlasovou hru, museli jsme spoustu situací sami hledat, dobudovat. Ne všechno se samozřejmě podaří. Já sám jsem měl řadu problémů. Už jen proto, že si z toho základního tématu neumím prostě udělat srandu. I když je to Nepil a chtělo by to asi odlehčit. Já prostě ale to téma musím brát vážně. Ale dalo by se to samozřejmě hrát jinak."

A teď, několik hodin před představením.- Máš trému?

"Mám. A hroznou."

A odešel řešit ještě další problémy, kterých je těsně před zahájením přehlídky spousta. I když to tak na první pohled nevypadá. Protože ve Vysokém již v pátek odpoledne zavládla vlídná a přátelská atmosféra pro všechny, kdo přijížděli. Já jen doufám, že Honza tu vanu ještě stihl. Škoda, že jsem mu ty záda nemohla umýt. Cís.

Karolinka po roce nula

S Liborem Křenkem jsem se honila v pátek odpoledne po Vysokém. Když jsem ho konečně načapala, divila jsem se, jak mi mohl tak unikat. Protože měl podmínky velmi ztížené. Opíral se o hůl a kulhal. Takže první, co ze mne vypadlo, bylo - prosím tě, jak budeš zítra hrát?! Na tuto mou první otázku odpověděl: "Normálně. Neboj, na jevišti na to zapomenu." Nevím jak se dá zapomenout na zlomenou nohu - ale jeviště je mocný čaroděj.

Tedy otázka druhá. Soubor z Karolinky netřeba představovat. Podle statistiky jste tu už hráli 14x (Libor opáčil, že 15x). Máte tu spoustu přátel a odehráli jste tu řadu krásných inscenací. Zachováte si i teď ten pocit sváteční, když sem jedete?

"No aby ne. Mně to začne chytat už tamhle za Jičínem. Najednou je tu jiná krajina. Já jsem sem jezdil vždycky rád a budu jezdit dál, i když tady hrát nebudu. Nemohu mluvit za celý soubor, ale myslím, že sem jezdíme rádi všichni. Kdyby byl dnešní náš autobus letadlo, tak by se nakláněl na jednu stranu, když se objevilo Vysoké. Všichni koukali. Všechny to popadlo."

Hele, ty jsi vloni ve Větrníku říkal, že začínáte od roku 0. Že jste museli zmobilizovat všechny své síly, aby soubor trval dál. A že jsi se i proto ujal režie. Mně se to líbilo, protože si myslím, že má cenu spoléhat se na vlastní síly. Proč jste od toho ustoupili?

"Já jsem nikdy vlastně režírovat nechtěl. Já jsem chtěl vždycky především hrát. Ale nešlo nic jiného dělat. Ale když mi Hajda řekl - někoho bych pro vás měl, mám pro vás projekt - hned jsme do toho šli. Ten někdo byl Plešák a přišel s tou Kunderovou hrou. On se s Kunderou osobně zná. Kundera je hrozně citlivý člověk. Hned tak se s někým nepřátelí. A představ si, že když jsme ho žádali o souhlas - nějaký vesnický soubor chce hrát jeho hru - on nám odfaksoval, že souhlasí, bez nároků na honorář a že ho to těší!"

A jak jste se s tou hrou vyrovnali? Je dost složitá. Vzali jste ji pro sebe za svou?

"Nám ta hra mimořádně sedla, bych řekl. Máš pravdu, je velmi složitá - ale není to hra, která by nám šla proti pyskům. Protože to jsou myšlenky, které se dobře říkají. To všechno jde pod kůži. To je za deset vysokých škol."

To je reklama, já se moc těším. A ještě několik slov na závěr.

"Já jsem hlavně rád, že ten soubor zase maká. Že o něco jde. Že se oživil, že tam máme i něco novýho mladýho. Já díky své nemoci nevím, co bude, ale souboru vinšuju, ať funguje, ať funguje léta. I když má v současnosti složité podmínky. Protože už jedeme úplně na vlastní triko, do budoucna pouze za svý. Víš, my jsme vždycky dělali divadlo, aby byla sranda, ale teď děláme srandu, aby bylo na divadlo a to je trochu jiný."

Libore-Jakube, těším se na setkání na jevišti. Budu držet palce tobě i celému souboru. A až přijedu domů, připiju vám na zdar ze skleniček, které jsme od vašeho souboru dostali. Pamatuješ? Je to 18 let. Viděli jsme se tehdy prvně. V srpnu na Hronově. My jsme se pak v září s mužem brali a vy jste nám je dali vlastně jako předběžný svatební dar. Máme je moc rádi. A nezahálí. Tak NA ZDRAVÍ! Zlomte vaz!

Cís.

Vzpomínáme...

Jsou lidé, které jsme zvyklí vídat každoročně v tento náš společný přehlídkový týden. Pak se náhle stane, že někdo nepřijde či nepřijede - prostě proto, že už mezi nás přijít či přijet nemůže. Už jenom vzpomínat můžeme na Pepíka TICHÁČKA či Jirku PELIKÁNA z Poběžovic, na Zdeňka ŠOURKA, Milana TRUNEČKA či Adélu HANUŠOVOU z Vysokého. Na některé z nich máme bližší vzpomínky. Tady jsou:

Paní Adéla, která po celá léta psala vítací řeč Krakonošovi, stačila ji napsat ještě i letos. Otiskujeme vzpomínku na ni, kterou napsala Slávka Hubačíková.

Vzpomínka na Adélu Hanušovou

Téměř před třiceti lety jsem, přes svého tatínka Josefa Fučíka, poznala energickou paní, vrchní sestru v léčebně TBC, kde můj tatínek pracoval na rentgenu. Tyto dva lidi však spojovala hlavně láska k ochotnickému divadlu. Později jsem se vrátila do Vysokého a v roce 1969 jsme nastudovali operetu Járy Beneše "Na tý louce zelený", kde Adéla hrála Barboru a já její dcerku Hančí.

A tak jsme se denně setkávaly nejen na pracovišti, tedy v léčebně, ale i na vysockém jevišti při zkouškách a představeních. Později ve zpěvohrách Karla Valdaufa "Nejlíp je u nás" a "Nazdar tati" hrála se svým manželem Láďou rodiče Vondrovy a já jsem opět zůstala na krku jako jejich dcera Hanka. Bože, to byly krásné časy. Nepočítaných zkoušek, ale také dlouhá řada repríz. Kdo viděl její Kláskovou v Lucerně, kterou jsme nastudovali ke 190.výročí ochotnického spolku, nikdy nemůže zapomenout na její výrazný osobitý projev. Ale dokázala odvést se vší zodpovědností i řadu pěkných epizodek. Její Zajcevová ve "Ztřeštěné neděli" mi také nikdy z paměti nevymizí. Dlouho by se dalo vzpomínat. Uměla žít s každou roličkou. Byla však také šikovnou dopisovatelkou, vtipnou vypravěčkou a umně skládala verše k různým příležitostem. Byla pracovitá na poli kulturním, oblíbená sousedka, pro mnohé dobrá kamarádka... Bude nám všem dlouho scházet... Budeme s láskou vzpomínat.

Tvůj nečekaný odchod listí pozlatilo...
a v srdcích, jako ranní šedivec, nám zůstal jenom chlad.
Tvou dobrou duši ticho věčné naplnilo...
Jsi tu však s námi, budeme dlouho vzpomínat.

Slávka Hubačíková

Až nápověda oněmí
a rampa zpustne,
vyšeptám i já své slovo:
ale z úst ne.
(Jan Kamenik)

Milí přátelé,

je nám smutno, že přicházíme do tradiční radostné a příjemné nálady vysocké národní divadelní přehlídky, abychom se s vámi podělili o to své smutno.Během letošního vskutku rozmarného a ne příliš milostivého léta odešli z našich řad divadelního souboru dva členové, JOSEF TICHÁČEK a po něm i JIŘÍ PELIKÁN. Pravidelný každoroční host u Krakonoše Pepa Ticháček už tedy k vám více nepřijde pobejt. Jirka Pelikán odešel od nedokončené práce během nácviku Kleistova Rozbitého džbánu, který pro soubor upravil. Podrobil se operaci a po delším pobytu v nemocnici se už nevrátil. Pro soubor je to citelná ztráta. Bude scházet nám i tady, nejen s některou ze svých inscenací, ale také svými diskusemi na seminářích i mimo ně. Dotlačil svou Thespidovu káru a nezanechal ji prázdnou. Přebíráme ji naopak plnopu jeho zkušeností a znalostí o tom, jak se dělá poctivé ochotnické divadlo. Zachovejte spolu s námi oběma stálou památku. Divadelní soubor Osvětové besedy Poběžovice

(Po)doteky

Když jsem včera kolem poledne přijela do Vysokého, hned jsem si všimla řady chlapíků v pracovním a taky rozkopanosti ulice, po které nejčastěji chodíme od divadla k Větrovu. Pak jsem se doslechla, že je to kvůli plynu a že vysočtí tudy už brkají dosti dlouho, ale že dnes už bude všechno v pořádku. Opravdu, město svůj slib dodrželo! Díry zmizely už včera. Takže budeme-li škobrtat, bude to už jen vinou naší (nebo alkoholu?). ex

Zkoumala jsem včera u Evičky v kuchyňce v malém sále, jestli pro nás budou mít letos nějaké překvapení či novinku. Jedna bude určitě, a sice "Škerholův dlabanec". Je to minutka, vepřové maso v pikantním sosu. Sbíhaly se mi sliny, ale ještě bylo brzo. Tak jsem si aspoň prohlížela scénku v loutkovém divadle: prý letos nese název "U půjčeného klíče" a skrývá tajemství, která se dozvíme dnes. Dnešní den je tedy zřejmě po všech stránkách klíčový! ex

Důležitou novinkou, tedy pro pamětníky návratem k tradici, je také skutečnost, že se letošní společenské večery pořádají na Větrově. Věřme, že budou tak vydařené, jako bývaly kdysi. Jen je škoda, že tato staronová tradice nemusí mít dlouhého trvání. OREA, které Větrov patří, jej totiž prodává, takže s touto přehlídkou končí a zatím nikdo neví co bude dál... Škoda!

Když jsem včera kráčela náměstím, s podivem jsem zjistila, že se k trafice stahují někteří přespolní, již přivandrovalí divadelníci a že tam probíhá cosi jako diskusní kroužek. Zvědavost mi nedala, tak jsem šla hodit uchem i okem - a hned mi to bylo jasné: v budce seděl bývalý předseda přípravného výboru vysocké přehlídky Jirka Pičman.
ex

Ať žijou sejkory! Tohle nás čeká na závěr přehlídky. Pavel Hurych byl vloni učenlivým žákem

Fr.Cimler: Ochotnický režisér a herec (Divadelní představení)

Příručka pro všechny režiséry a ochotníky (...) se zvláštním zřetelem na divadelní představení venkovských ochotnických spolků. Vyd.Zemědělské knihkupectví A.Neubert v Praze 1934. Tak. Z téhle příručky s dlouhým názvem budeme každý den citovat něco pro pobavení. I když... ono i k zamyšlení leccos poslouží, přesto, že dnes už jsme o pár let dál. A protože herec je pilířem divadla, bude to o něm.

Čtěte na poslední stránce!

Z Oldřišky...

Sponzoři XXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
ministerstvo zemědělství České republiky

Stavební firma

P&P s.r.o.

Vysoké nad Jizerou - tel.: 0432/593121 fax: 0432/94497

EPRONA

ttS

Trh Transport Spedice, S.r.o.

AD servis

OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

NOVOPACKÉ PIVO

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Gema

Turnov

Dramatický charakter v hereckém podání

Herecké podání každého charakteru potřebuje správného pojetí úlohy. Úkolem hercovým jest převzíti a doplniti názor režisérův a podle jeho i autorových úmyslů propracovati úlohu. Charakterů je tolik, kolik je na světě lidí. Jsou charaktery podobné, ale nejsou stejné. To znamená, že také na jevišti nelze opakovati charakter. Herec má býti v každé úloze jiný. Vyjadřovacími prostředky herce k podání charakteru jsou slovo a gesto, kresbu doplňuje maska a kostým.

Herecké obory

Neuvádím je proto, abych je doporučoval a tak podporoval šablonu, nýbrž naopak, abych dokázal, že se nehodí do dnešní divadelní formy. Mám-li na mysli malé a střední soubory, kde o dobré herce jest nouze a ti se osvědčují jen v úlohách určitého ražení, lze obsazovati podle sklonů k určitým figurám, ale všechny úlohy, musí býti jinak založeny a podány. Dbá-li se tohoto pravidla, přijde vymanění z oborů samo. Stále a při každé příležitosti je třeba upozorňovati členy - hrají-li již úlohy téhož "oboru" v každé hře, že to není umělecká tvorba, mluví-li milovník své věty vždy jen vznešeným, sladkým hlasem, nalíčí-li se na krasavce a oblékne tak, aby mu to slušelo. Řekněte milovnici, že na umění nestačí její postava, krásná larvička a slova plná roztomilosti. Řekněte komikovi, že nehraje v ději proto, aby budil veselost svými prostoduchými vynálezy a opakoval starý obnošený vtip a posunky.Opakovaný vtip již není vtipem a opakovaná grimasa je šaškovství. Obé je důkazem diletantství.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:00 rozborový seminář	malý sál
10.30 dramatický seminář	malý sál
10:30 schůze PV	kuřárna
13:00-17.30 KPR	Větrov klubovna
13:00-15.30 Klub režisérů	školní sokolovna
13:30 loučení DS Karolinka	malý sál
14:30 Vítání DS Boleradice	MěÚ
15:00 Vítání DS Boleradice	před divadlem
16:00 Beseda s Brouskovými	velký sál
19:30 představení Miroslav Večerka	
DS Dobrodín : Deset Statečných	velký sál
20:30 zasedání poroty	kuřárna
20:30 rozbor představení KPR	půdička
21:00 společenský	večer

****

Větrník, zpravodaj 27. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Mirka Císařová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavlína Vaňková fotografie Ivo Mičkal, tisk Ing. Jiří Bartoš Cena 2 Kč